

tako rekoč opominjajo, da so si izbrali usmiljeno kraljico nebesko kot voditeljico na nevarni hoji tje v neskončno večnost. Pač varno hodi vsakdo proti večnosti, kdor si s stanovitno molitvijo sv. rožnega venca izprosi potrebnih pomočij te mogočne usmiljene gospe, katero sv. cerkev v lavretanskih litanijah, kakor so ukazali sv. oče Leon XIII., na pomoč kliče s prelepim imenom kraljice sv. rožnega venca. Število udov te nadbratovščine y Starem trgu in pa velika udeležba pri mesečnih shodih dovolj priča, kako potrebna da je bila ne le za našo faro, temveč tudi za sosednje kraje. Kraljica sv. rožnega venca naj blagemu neutrujenemu gospodu župniku in pa njegovemu vrlemu gospodu duhovnemu pomočniku obilno poplača ves trud in skrb! —č.—

iz Braslovč. (Dopolnilo.) Naj še dostavim k dopisu v št. 27. nekaj! Na koncu trga, kjer se cesta odcepi na Rakovlje, pri križi, pričakovali so novega gospoda domači duhovniki, cerkveni ključarji, učiteljstvo šolska mladina s šolsko zastavo in veliko ljudstva. Kmalu po 3 naznanjajo topiči s krepko donečim streljanjem, da se bližajo novi gospod. Pripeljaviši se do ljudstva, stopijo iz voza, potem jih čast. g. Klančnik pozdravijo ter predstavljajo navzočne novemu gospodu dekanu: duhovnike, učiteljstvo in cerkvene ključarje. Na to stopite dve učenki iz višjega razreda Milči Jarčeva, Marička Plaskanova; prva ogovori pr. č. gospoda dekana blizo tako-le: Prečastiti gosp. dekan! Šolska mladina Braslovška se Vam poklanja. Naša srca so Vam udana. Prosimo Vas, bodite nam prijazni in naklonjeni! V znamenje našega spoštovanja in udanosti blagovolite sprejeti ta šopek! Gospod dekan sprejemši sopek se prav prijazno zahvalijo za to darilo ter izrazijo svoje veselje in ljubezen do mladine sploh, po reku Kristusovem: »Pustite male k meni priti!« ter obljubijo šoli in šolski mladini svojo naklonjenost. Potem se poda vsa množica v rednem sprevedu v cerkev, kjer so bile litanije in blagoslov. Po molitvi stopijo gospod dekan pred altar ter se v prav iskrenem govoru zahvalijo za prijazen svečanostni sprejem. O zvečerni razsvetljava, petji in bakljadi je pa že tako zadnji dopisnik pisal. E.

iz Žiće pri Konjicah. (Cerkveno.) Vredno je, da Vaši bralci izvedó, kaj se je pri nas v zadnjih letih spremenilo. Kakor povsod verni Slovenci za farne cerkve lepo skrbijo, tako so tudi Žičani svojo pred enim letom prenovili. Dali so prižnico premalati in dohod nanjo tako napraviti, da se gre na-njo iz žagreba; poprej se je hodilo po cerkvi, kar je posebno o večih svečanostih, pri velikej gnječi ljudstva, častitej duhovščini morajo gotovo neprijetno biti. Da se je pa dohod na prižnico iz žagreba mogel prirediti, moral se je žagreb precej povišati in prostornejši narediti. Omislili so nove lepe stole po cerkvi in na koru; nova okna, pri velikem oltarju z barvanimi šipami. Orgle, ki so že bile kaj slabe, popravil je oglarski mojster Naraks iz Žalca. Tudi zvonik, ki je bil poprej rudeč, so prebelili tudi na line naredili zelena predokna. Poprej nerodne stopnice na kor so zdaj tako pametno premeščene, da na njih stoječi lahko vidijo k velikemu oltarju. Vse mizarsko delo, vrezanje šip in tudi pobarvanje orgel izvršil je vsega priporočila vreden mojster Janez Cmok iz Slivnice. Cerkev so tudi znotraj v presbiteriji dali malati, a v ladiji pobelili. Vse to je malo faro, ki je ob enem ravno tako velika občina in šolski okoliš, stalo nad 2 in pol tisoč gold. Veliki oltar je bil pred par desetletji ponovljen, a zdaj je kazalo ponoviti tudi stranska oltarja. Ali kje naj bi se v to svrhu potrebni denar vzel; kajti varčni občinski odbor se ni upal več stroškov občanom nalagati. Pa glejte, kaj gorečnost za božjo čast zamore! Oglasi se domače dekle, Anca Krečun, ki si je v letih s pridnima rokama nekaj prihranila, da daruje za popravljenje levega oltar-

čka 200 gid., ako se prenaredi za ta denar v oltar Lurske matere božje. Za pobotano vsoto je Celjski podobar Oblak, ki je tudi prižnico preslikal, želji dekleta rad ustregel. Za desni oltarček pa sta cerkvena ključarja po župnji v enem dnevu prostovoljnih darov nabrala 140 gid. Ta blaga požrtvovalnost naj bo dragim, mlacnim kristjanom v posnemovalen izgled. Stroški za popravljenje cerkve še niso poplačani, a kadar bodo, obljubljajo Žičani, da bodo tudi šolo po novih potrebah uredili. Bog daj, da bi se to kmalu uresničilo! Tiste, katere je slabo vréme o priliki nove sv. maše čast. gospoda o. Cirila Goričana na velikonočni ponedeljek motilo priti k redki in v tej župnji prvi svečanosti, pa že za prihodnje leto vabimo v prijazno žičko farno cerkev, ko bodo naš obče priljubljeni, velečastiti gospod župnik obhajali še redkejšo slovesnost zlate sv. maše; samo Bog nam jih ohrani do tistega časa in še veliko let po tistihmal!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Na Dunaji imajo veliko umetniško razstavo ter se je vdeležuje ne samo naša država, ampak tudi nemška, francoska in italijanska. Obiskovalcev je obilo, pa tudi tujcev prihaja vsled tega veliko v naše stolno in glavno mesto. — V državnem zboru so izročili načrte postave o novi veljavi denarja odseku, ki šteje 48 udov in ta že marljivo pretresuje predloge. Dokler ne izvrši svojega dela ta odsek, bode v drž. zboru manj sej, zato pa bodo one potem dolžje.

Štajarsko. Novi poslanec v državnem zboru za trgovsko zbornico v Ljubnem, pl. Foreher, ne ugaja več svojim volilcem. Zakaj ne? Mož še doslej ni črnil besede v zboru, pa še celo podpisal ni prošnje za to, da vzame, čem prej more, država »južno železnico« v svojo skrb. Ali so vam ti volilci občutljivi!

Koroško. Najsilniši kričač kar jih nemškutarji zmorejo, je dr. Ubl v Celovci. On je ud dež. šolskega sveta in kar pride od todi na slov. učitelje in duhovnike, tega je v prvi vrsti on kriv. Najhuje pa je pri njem, da ima debelo kožo ter se njega ne prime nobena poštena beseda, drži se pa lažij, ki jih nabere pri svojih tovariših, kakor klošč kože in žal, da pritegne njemu tudi vselej ves šolski svet. V tem svetu slov. učitelj nima zagovornika.

Kranjsko. Južna železnica ima na kolodvoru v Ljubljani krčmarja, ki prodaja rad o petkih »klobase«, kršč. romarjev pa ne mara. Sploh pri južni železnici niso prijatelji kršč. in slov. potovalcev. — V Novem mestu bodo v tem mesecu volitve v obč. zastop in čudno, da že tudi nemškutarski polzevi pomaljšajo svoje rožičke, češ, da bi bilo more biti kaj za-nje pri teh volitvah. Pri splošnji neslogi kranjskih Slovencev bi to ne bilo čisto nemogoče, vendar pa je v Novem mestu še v tem oziru nekaj boljše, kakor po beli Ljubljani.

Primorsko. Grof Taaffe misli, da razmere na Primorju niso take, ki bi pripustile slov. sokolcem, telovadcem, nositi posebno obleko. Čudno je to, čemu pa nemški turnerji nosijo svojo, od navadne precej različno obleko! Kar velja za Nemca ali za Laha, velja pač tudi za Slovenca.

Tržaško. Slov. napisi so Lahom v Trstu še vedno »trn v peti« ter jih radi malajo, toda po svoje, torej z blatom. — Na zborovanji družbe »Edinost« je bilo zadujo nedeljo obiskovalcev mnogo in sta poročala po-

slaneu dr. Laginja in Spinčič o svojem delovanju v drž. zboru; žal, da nju poročilo ni bilo kaj veselo.

Dalmatinsko. V Zadru se je osnovalo laško društvo v obrambo italijansčine in udje tega društva so neki v prvi vrsti c. kr. uradniki. Ali je taka sila?

Hrvaško. Volitve v sabor so bile prav po volji madjarske vlade, kajti 41 madjarskih prijateljev je voljenih in samo štirje ali petero nasprotnikov. Oj bode pa sedaj lahko za vlado!

Ogersko. V državnem zboru so sedaj sami liberalci in judje, zadnji so na oko tudi madjarski narodnjaki. Ni se po takem pa čuditi, da so sklenili: pod ogersko krono ima vsaka vera iste pravice in vsakdo časti Boga, kakor hoče! Oj srečni ljudje, ti pod krono sv. Štefana. — Prihodnji teden vrši se 25letnica kronanja Nj. veličanstev, slavnosti bodo, kakor so pri Madjarjih sploh v navadi, velikanske.

Vunanje države.

Rim. Nekateri ljudje želijo, da bi sv. oče Leon XIII. in francoski škofje si bili navskriž ter vsled tega trdijo v eno mer, da so si v resnici; vendar pa lahko zatrdimo mi po svoji strani, da ni takega navskrižja in ga sploh ne more biti.

Italijansko. Novo ministerstvo Giolitti ze umira, kajti znižati stroškov ne more, poslanci pa tirjajo to od njega. Da poslanec vrže »peska v oči«, predložil je Giolitti načrt postavbe, da se zniža carina na vino in potem bi jo tudi Avstrija znižala: pot italijanskim vinom bila bi potem prosta v Avstrijo. Ni lahko verjeti, da se to posreči.

Francosko. Tudi francosko ljudstvo ne mara za judje, da-si jih ondi ni v celi državi toliko, kolikor jih imamo mi samo na Dunaji. Pri vojaštvu so judje jim prav neljubi. — Zoper nekatere škofo ima republika in nje vlada tiho jezo, toda ne upa se prav jih lotiti, zato pa jih napada po raznih listih, ki so njej na razpolaganje.

Angleško. V državnem zboru vsprejeli so z veliko večino novo postavbo, ki nekoliko olajša poučevanje na ljudskih solah, kar jih obstoji za katoliško irsko ljudsko. Veliko pa ni, kar se dovoljuje v postavbi katoliški cerkvi.

Nemško. V Berlinu je umrl župan pl. Forkenbeck; on je bil sicer katoliške vere, toda v svojem delovanju ni se nikjer ravnal po zapovedih sv. katoliške cerkve. Vsled tega ga niso pokopali z obredi sv. katoliške cerkve in to je liberalce dirnilo jako neljubo, vendar pa, če župan ni maral sv. cerkve v življenju, ni zaslužil v smrti, da ga ona časti, kakor druge zveste ude svoje. Vsakemu svoje!

Rusko. Pri vojaških vajah so stopili uni dan avstrijski vojaki na ruska tla, ruski vojaci so to zapazili in brž je bilo vse rusko vojaštvo po konci — brez potrebe, kajti naši so brž zapazili, da so prišli na tujo zemljo ter so tudi hitro stresli prah s svojih nog — na domači zemlji.

Tursko. V Sofiji, glavnem mestu bolgarske kneževine, so zopet enkrat zadovoljni s tursko vlado, ker je privolila, da se začne delo za železnico iz Sofije v Solun, torej po turski zemlji. No kako dolgo bode pač trpelo to veselje!

Afrika. Nemiri v Ugandi so bili veliki in žal, da so katoliški prebivalci in njih kralj. Mvanga morali pobegniti in sedaj so lutroveci, pa po načinu angleške vere, ondi gospodje.

Amerika. Kdo da postane predsednik republike »združenih držav«, ni še gotovo, kajti v zadnjem času se kaže, kakor da splavljje Cleveland na vrh, sedanji predsednik, Harison pa ima še tudi veliko glasov za-se.

Za poduk in kratek čas.

Zbegani Amerikanec.

(Resnična povest, spisal J. Ž.)

(Konec.)

Slednjič vendar je bil voljen, naj žena proda kočo, kakor hoče, a zraven je imel drug namen. Misli si je, naj proda, denarje bom že dobil od nje, in vse njegovo ravnanje po prodaji je to tudi pokazalo. Vedno je tirjal več denarja od svoje žene, pa pridna mati ni mogla zaradi zapravljivosti moža svojih otrok popolnoma oropati, ter je sklenila moža zapustiti in iti z otroci k starišem, da vsaj nekoliko reši. Ker je tedaj Peter videl, da mu žena noče denarja izročiti, reče ji, da bo njo in sebe umoril. Že več tednov je govoril: »Velika noč bo žalostna«. Veliki teden je že, kakor besen, razsajal, polomil mnogo rečij, posebno žrnije, koje je celo zimo delal in še kamenje, katero je morala prisiljeno žena kupiti. Tudi razpelo ali božjo martro je na drobne kosce z drobil. Veliko nočno nedeljo prihiti za ženo v klet z revolverjem in reče: najprej bom tebe, potem sebe ustrelil, in tako je misli s strahom denarje dobiti od nje, koje je žena dobila za posestvo. Žena zbeži prestrašena k Bastlu in ga naprosi, naj pripelja njene reči in otroke drugi dan k očetu, sama pa je bežala že velikonočno nedeljo žalostnega srca na očetovski dom, od koder je pred kakimi petnajstimi leti z veseljem šla ga svojim možem.

Velikonočni ponedeljek gre Peter v Ivnik, gotovo po strelivo za revolver, kajti imel je 31. patronov, ko pride opoldne k Sv. Pankracu in tu se precej napije.

Med tem je Bastel odpeljal otroke, kravo in omaro. Okoli 4ih gre Peter z dvema možema od Pankraca domov in se celo pametno pogovarja o raznih rečeh, zadevajočih njegovo osodo.

Ko pa zapazi doma, da ni žene več ne otrok, krave, pohištva, poda se naglo v divji jezi za voznikom. Tega je sledil, kakor lovski pes zajca.

Pri spodnjem Kočniku sreča že Bastlovega sina Janeza, ki je vole gnal nazaj, s kojimi je pomagal peljati črez hrib, z revolverjem v roki. Divje ga nagovori: »Kaj si vozil?« — »Kaj vas to briga!« Reče mu tedaj Peter z revolverjem v roki: »Nocojšnjo noč mora moja žena mrtva biti«. Osupnjen gleda Bastlov sin za njim, ko naglo hiti po sledi. Unkraj Radla pri Butiču že Bastla dohiti in se grozno začne hudovati: »Tukaj odloži vse, ravno tukaj hitro«, a Bastel ga zlepega pomiri, češ, da mora storiti, kar se mu naroči.

Ker Peter žene ni pri vozniku našel, hitel je naravnost k njenim starišem. Ko Bastel pripelja v Lučane, najme hlapca oštirskega in ga pošlje k njenim starišem ter mu reče na tihem: »Vzbudi tamkaj hlapce in zvezite tega, kajti hoče svojo ženo ubiti — divji prejšnji Kočnik«.

Peter je v temi prišel do hiše starišev svoje žene in začel trkati: »Odprite, patrolja je tukaj«. Luka Snežič, ki je kravo gonil in pomagal otroke nesti, pa ga spozna kmalo, enako tudi žena na glasu. Žena se tedaj urno zaklene v drugo izbo, in ker si niso upali odpreti, vlomil je Peter okno in se splazil v hišo, kjer je ležal na smrt bolni oče (umrl je drugi dan) in mati njegove žene. Grozno začne Peter razsajati in terjati svojo ženo: kje je, ž njo hočem govoriti. Njena mati je klečala pred njim in ga prosila, naj se umiri. Luka Snežič zleze iz hiše in zunaj je bil že od Bastla poslani hlapec, ki mu reče: »Bastel me je poslal in mi naročil, da ga moramo zvezati«. Vzbudita se nato hitro hlapce in tako grejo nadenj. Luka Snežič ga popade od zadej, vrže na tla in kmalo je bil zvezan. Našli so pri njem revolver in 31